

Intro

Today we will בע"ה learn מסכת קדושין 10דף נ"ח. Some of the topics we will learn about include.

The Mishnah's Halachah of

מכרן וקידש בדמיהן מקודשת

If a person sold an item that was אסור בהנאה, prohibited in all benefits, and then gave the proceeds for Kiddushin, the Kiddushin is effective because the איסור does not transfer to the money.

However, the Gemara cites two exceptions in which תפסי דמייהו

The איסור does transfer to the money.

1.

עבודה זרה

If a person sells עבודה זרה, the money also becomes אסור, and therefore cannot accomplish a Kiddushin.

2.

שביעית

If a person sells fruits that grew during the Shmittah year, the money attains קדושת שביעית

The Gemara's discusses a Machlokes whether

טובת הנאה ממון

או אינה ממון

טובת הנאה טובת הנאה ישראל is the ישראל or prerogative to give the חברומה to whichever Kohen he wishes, thereby gaining the benefit of the other's gratitude, or potentially receiving some benefit from a relative of the Kohen to entice him to give it to that particular Kohen. Is this הנאה considered actual monetary value, and therefore the ישראל owns the חברומה regarding the טובת הנאה and he CAN accomplish Kiddushin with it?

Or, טובת הנאה is not considered monetary value, and he CANNOT accomplish Kiddushin with it?

The Gemara cites another Machlokes whether

מתנות שלא הורמו

כמי שהורמו דמיין

או לאו כמי שהורמו דמיין

This would be relevant in a case of בישראל שנפלו לו טבלים מבית אבי אמו כהן

A ישראל who inherited טבל produce from his maternal grandfather, a Kohen;

The ישראל inherits even the תרומה that was not yet separated, because we consider the תרומה as if it was already separated and the Kohen owner already acquired it and his ישראל grandson now inherits the actual תרומה. Although he may not eat it, he may sell it to a Kohen. Therefore, the תרומה that he gives her can accomplish Kiddushin.

Or, we do not consider it as if it was separated in the hands of the Kohen grandfather, and the ישראל grandson now inherits טבל from which he has to separate Terumah which he must give to a Kohen gratis. He cannot sell it to a Kohen. If so, all he has in the Terumah is ישובת הנאה and whether he can accomplish Kiddushin will depend on the previous Machlokes of שובת הנאה מכוון או אינה מכוון

The Mishnah's Halachah of

המקדש וכו' במי חטאת ובאפר חטאת

הרי זו מקודשת

If a person gave a woman Kiddushin with either water that was already mixed with the ashes of the פרה אדומה or with the ashes alone, the Kiddushin is effective.

The distinction between

בשכר הבאה ומילוי

If he transported the מי חטאת or he drew water for the אפר חטאת, for which he may get paid, the Kiddushin is effective. However, בשכר הזאה וקידוש

If he sprinkled the הטאת or mixed the water with אפר חטאת for her, for which he may NOT get paid, the Kiddushin is not effective.

רס"ד

So let's review ...

The previous Mishnah taught

מכרן וקידש בדמיהן מקודשת

If a person sold a item that was אסור בהנאה, prohibited in all benefits, and then gave the proceeds for Kiddushin, the Kiddushin is effective, because, as Rashi in the Mishnah explains

אין הדמים נתפסין באיסור

The איסור does not transfer to the money, and she may benefit from the money.

However, the Gemara teaches two exceptions where תפסי דמייהו

The איסור does transfer to the money.

1.

עבודה זרר

If a person sells אסור, the money also becomes אסור, and therefore cannot accomplish a Kiddushin, because the Pasuk states

והיית חרם כמוהו

Which is understood as

כל שאתה מהייה הימנה

הרי הוא כמוהו

Whatever is generated from it is like the original.

2.

שביעית

If a person sells produce of Shmittah, the money attains קדושת שביעית, because the Pasuk states

יובל היא קודש תהיה לכם

מה קודש תופס את דמיו

אף שביעית תופסת דמיה

The קדושה of שמיטה is transferred to the money just like the הקדש of an item designated for the הקדש is transferred to money. However, דמי שביעית can accomplish Kiddushin because פירות שביעית are מותר באכילה.

The Gemara explains however that we cannot learn from these with a נל איסורים שבתורה are also

תופס את דמיו

Either because

עבודה זרה ושביעית

שני כתובים הבאים כאחד

ואין מלמדין

OR, according to the opinion of

שני כתובים הבאים כאחד

מלמדין

Because

מיעוטי כתיבי

Both Pesukim mention the word הוא, an exclusion;

The Pasuk of עבודה זרה states

כי חרם הוא

And the Pasuk of שמיטה states

יובל היא

Therefore

היא אין

מידי אחרינא לא

Only for these matters do we say תופס את דמיו, but not for

=======

Zugt Di Mishnah

המקדש בתרומות ובמעשרות ובמתנות וכו המקדש בתרומות ובמעשרות הרי זו מקודשת ואפילו ישראל ושפילו ישראל

If a ישראל gave a woman a Kiddushin with חרומה, or with the היים והקיבה, or with the זרוע לחיים והקיבה which must be given to a Kohen, the Kiddushin is effective even though he does not own the actual item.

To explain the Mishnah, the Gemara introduces two fundamental Machlokos which are relevant to many Halachos, among them Terumah:

1.

Whether

טובת הנאה ממון

או אינה ממון

טובת הנאה is the ישראל's prerogative to give the חרומה to whichever Kohen he wishes, thereby gaining the benefit of the other's gratitude, or potentially receiving some benefit from a relative of the Kohen to entice him to give it to that particular Kohen.

Is this טובת הנאה טובת considered actual monetary value, and therefore the ישראל owns the תרומה regarding the טובת, and he CAN accomplish Kiddushin with it?

Or, אנאה is not considered monetary value, and he CANNOT accomplish Kiddushin with it?

The Gemara cites another Machlokes whether מתנות שלא הורמו

כמי שהורמו דמיין

או לאו כמי שהורמו דמיין

This would be relevant in a case of בישראל שנפלו לו טבלים מבית אבי אמו כהו

A שראל who inherited טבל produce from his maternal grandfather, a Kohen;

The ישראל inherits even the הרומה that was not yet separated, because we consider the הרומה as if it was already separated and the Kohen owner already acquired it and his ישראל grandson now inherits the actual הרומה. Although he may not eat it, he may sell it to a Kohen. Therefore, the הרומה that he gives her can accomplish Kiddushin.

Or, we do not consider it as if it was separated in the hands of the Kohen grandfather, and the ישראל grandson now inherits טבל from which he has to separate Terumah which he must give to a Kohen gratis. He cannot sell it to a Kohen. If so, all he has in the Terumah is טובת הנאה, and whether he can accomplish Kiddushin will depend on the previous Machlokes of

טובת הנאה ממון או אינה ממון

Now the Mishnah which rules

'המקדש בתרומות ובמעשרות ובמתנות וכו

הרי זו מקודשת

ואפילו ישראל

Must either hold

טובת הנאה ממון

OR the Mishnah holds

טובת הנאה אינו ממון

However, the Mishnah is referring to a case of בישראל שנפלו לו טבלים מבית אבי אמו כהן

And the Mishnah holds

מתנות שלא הורמו

כמי שהורמו דמיין

As explained earlier;

Therefore, the תרומה that he gives her belongs to him and can accomplish Kiddushin.

The Gemara next cites the following Machlokes in a Braisa:

הגונב טבלו של חבירו

משלם לו דמי טבלו של חבירו

ברי רבי

If a person stole someone's טבל produce, Rebbe says the תרומות must pay for ALL the produce, even for the תרומות that were not yet separated.

רבי יוסי בר' יהודה disagrees and says

אינו משלם אלא דמי חולין שבו

The גגב pays only for the produce that would remain חולין, but he does not pay for the תרומות ומעשרות, because as Rashi explains

אמר ליה לאו בעל דברים דידי את

The owner has no claim as he does not own the תרומה, and a Kohen does not have a claim either, because ידחהו ויאמר לו אתננה לכהן אחר

The גוב can choose to give the תרומה to another Kohen.

כמי שהורמו דמיין

או לאו כמי שהורמו דמיין

In a case of בישראל שנפלו לו טבלים מבית אבי אמו כהן Where a יטבל who inherited ישראל produce from his maternal grandfather, a Kohen;

The ישראל inherits even the תרומה that was not yet separated, because we consider the תרומה as if it was already separated and the Kohen owner already acquired it and his ישראל grandson now inherits the תרומה. Although he may not eat it, he may sell it to a Kohen. Therefore, the תרומה that he gives her can accomplish Kiddushin.

Or, we do not consider it as if it was separated in the hands of the Kohen grandfather, and the ישראל grandson now inherits טבל from which he has to separate Terumah which he must give to a Kohen gratis. He cannot sell it to a Kohen.

If so, all he has in the Terumah is טובת הנאה, and whether he can accomplish Kiddushin will depend on the previous Machlokes of

טובת הנאה ממון או אינה ממון

The Gemara offers four possible explanations for this מחלוקת:

holds רבי

משלם לו דמי טבלו

Because

טובת הנאה ממון

And therefore the חרומה belongs to the owner.

While רבי יוסי ברבי יהודה holds

אינו משלם אלא דמי חולין שבו

Because

טובת הנאה אינה ממוו

And the תרומה does not belong to the owner.

2.

OR:

דכולי עלמא טובת הנאה אינה ממון

והכא בטבלים שנפלו לו מבית אבי אמו כהן

ובמתנות שלא הורמו כמי שהורמו דמיין קמיפלגי

As explained earlier;

holds רבי

משלם לו דמי טבלו

Because

כמי שהורמו דמיין

And the תרומה ומעשר belongs to the ישראל.

While רבי יוסי ברבי יהודה holds

אינו משלם אלא דמי חולין שבו

Because

לאו כמי שהורמו דמיין

And the תרומה ומעשר does not belong to the ישראל.

7 3. OR

דכולי עלמא כמי שהורמו דמיין

They both agree that we do consider the תרומה as if it was already separated, and therefore in a case of ירושה they would both agree that

משלם לו דמי טבלו

Therefore, the Mishnah is not a case of ירושה, but his own Terumah;

And they also both agree that

טובת הנאה אינה ממון

But rather they argue in שמואל's Halachah of

חיטה אחת פוטרת את הכרי

מדאורייתא a person can separate even one wheat kernel of תרומה for an entire harvest. However, the דבון initiated that an average person should separate אחד מחמישים, one fiftieth of all the fruits. רבי holds

משלם לו דמי טבלו

Because

אית ליה דשמואל

Therefore all the produce aside for one חטח belong to the owner, as he could have separated only one חיטה for תרומה, and as Rashi adds accordingly

בתרומה לחודה פליג

אבל במעשר מודה

רבי disagrees only regarding תרומה, but the גנב does not also pay for the מעשר because the owner must separate one-tenth for

While רבי יוסי ברבי יהודה holds

אינו משלם אלא דמי חולין שבו

Because

לית ליה דשמואל

The entire Terumah does not belong to the owner, because he could NOT have separated only one חיטה.

4.

OR

דכולי עלמא לית להו דשמואל

They both agree that one cannot separate only one חטה for חטה, and even so

holds רבי

משלם לו דמי טבלו

The גנב must still pay for the תרומה, because דקנסוהו דקנסוהו דקנסוהו דקנסוהו לגנב

The Chachamim imposed a penalty upon the גנב for stealing.

OR

דכולי עלמא אית להו דשמואל

They both agree that one can separate only one חטה for non, and even so רבי יוסי ברבי holds רבי יוסי אא דמי חולין שבו אינו משלם אלא דמי חולין שבו

The owner is not compensated for the הרומה, because דקנסוהו רבנן לבעל הבית דלא איבעי ליה לשהויה לטיבליה

The Chachamim imposed a penalty upon the owner for his delay in separating תרומה.

======

4

דכולי עלמא לית להו דשמואל They disagree with שמואל - and we don't say...

חיטה אחת פוטרת את הכרי

ר*הי יוסי הרהי יהופה* אינו משלם אלא דמי חולין שבו Because

משלם לו דמי טבלו Because

לית ליה דשמואל

The entire Terumah does not belong to the owner, because he could not have separated only one תיטה. דקנסוהו רבנן לגנב The Chachamim imposed a penalty upon the גב for stealing

דכולי עלמא אית להו דשמואל
They agree with שמואל - and we do say...
תיטה אתת פוטרת את הכרי

רהי יוסי הרהי יהודה אינו משלם אלא דמי חולין שבו Because

דקנסוהו רבנן לבעל הבית דלא איבעי ליה לשהויה לטיבליה

The Chachamim imposed a penalty upon the owner for his delay in separating תרומה משלם לו דמי טבלו

אית ליה דשמואל All the produce besides one מטה belong to the owner

9 Th

The Mishnah concludes

המקדש וכו' במי חטאת ובאפר חטאת

הרי זו מקודשת

If a person gave a woman Kiddushin with either water that was already mixed with the ashes of the פרה אדומה or with the ashes alone, the Kiddushin is effective. However, the Gemara makes a distinction

בשכר הבאה ומילוי

מקודשת

If he transported the מי חטאת or he drew water for the אפר מי and he did not charge her for it, the Kiddushin is effective, because, as Rashi explains

מילתא דטריחא היא

ולא רמיא רחמנא עליה

ושרי למישקל אגרא

There is no מצוה to complete this task because it is burdensome. Therefore, he may accept payment for his service, and it can accomplish a Kiddushin. However, בשכר הזאה וקידוש

אינה מקודשת

If he sprinkled the מי חטאת or mixed the water with אפר אפר for her, the Kiddushin is not effective, because, דליכא טירחא

ושכר מצוה הוא נוטל

There is a מצוה to complete this task, because it is not burdensome, and one may not accept payment for a מצוה, therefore it cannot accomplish a Kiddushin.

הדרן עלך פרק האיש מקדש

We have B"h completed the second Perek of מסכת קידושין, and will begin the third Perek, האומר, in the next Shiur בע"ה.

9

המקדש וכו' במי חמאת ובאפר חמאת הרי זו מקודשת

However, the Gemara makes a distinction

בשכר הזאה וקידוש אינה מקודשת

If he sprinkled the אם חטאת or mixed the water with אפר חטאת for her, the Kiddushin is not effective,

דליכא טירתא ושכר מצוה הוא נוטל בשכר הבאה ומילוי מקודשת

If he transported the מי חטאת or he drew water for the אפר חטאת and he did not charge her for it, the Kiddushin is effective

מילתא דטריחא היא ולא רמיא רחמנא עליה ושרי למישקל אגרא

๛๛๛๛๛๛๛๛๛๛๛๛๛๛๛๛๛๛๛

הדרן האיש מקדש

